

Trời mới sáng. Duy cúi nhìn xuống tay. Chiếc đồng hồ hiu Seiko Năm B Phai “chết góc” mới mua để “làm công nhân” nhân dịp sắp sang Mỹ để nhấc, lóng lánh lên nóc men in c. Mới có 5 giờ 15 sáng. Chàng đồng hồ y vịn vai, làm vài đồng hồ tác cho giãn gân cốt. Thúy nhìn theo, giờ ngẩn ngơ:

- Anh uống thêm ly cà phê cho tỉnh táo.

Chàng nhìn lịch đồng hồ. Giờ trên đồng hồ đêm thao thức, chết đi. Ngồi chàng mu n rũ ra. Hai đồng hồ chết cay sè. Hai thu hút th m ba số đồng hồ ngớt. Cái thú mới ng m cà phê, mới hai thu hút th m buổi sáng tinh thần là n i c m th n tiên suất th i gian trong các nhà tù T p Trung C i t o, v i Duy, lúc này chàng còn ý nghĩa gì c . Bấy giờ trong tâm trí chàng đồng hồ c n i háo h c, h i h p s p đ c ph n v n. Nghĩ đến ph n v n, mới n i hoan l c l i miên du khắp châu thân. Duy thấy rõ, nó nh nh ng làn sóng sinh đồng hồ m, d p d n theo máu luân l u trong huyết quản. Chàng không nén n i n c i kín đáo. Thúy bắt gặp n c i y, cũng kín đáo c i l i. Mới c m thông sâu s c gi a hai ng i.

Hơn 10 năm nuôi chàng trong tù c i t o. Cũng hơn 10 n n l i, bằng sự xuyên r ng n i các r ng sâu núi th m i mi n B c đ đ a đ n cho chàng t ng n m mu i to h t, t ng gói đ ăn ch t chịu dành d m c a ba m con nàng. Và đ c bi t là nh ng câu chuyện, nh ng tin t c đ cho chàng gi v ng đ c tinh th n, v t thoát đ c hoàn c nh, đ s ng cho m t t ng lai. T ng lai y m đ u là ngày hôm nay.

Quanh chàng bấy giờ là hàng trăm ng i đồng hồ, ng i nôn nóng. Ai cũng h ng m t v phía c a s t l n r ng còn đóng. n i đó có m t cái bàn gỗ cấu b n. Trên bàn không có cái gì khác ngoài m t ch ng gi y báo tin đ c ch n b ng m t hòn đá. Đó là gi y báo tin c a nh ng ng i đ c gi i đi ph n v n sáng nay. H đã đ n t 3, 4 giờ sáng và đ ch c ăn, h c n p tr c, dù ch a có ai nh n. Duy có đ c nghe nói đ n c nh này nh i u l n khi đ n nghe ngóng tin t c ra đi n i “V n Tao Ng” tr c B Ngo i Giao cũ, nay là S Ngo i V c a ch đ m i.

V i nh ng ng i này, cũng nh chàng, ngày đ c gi i ph n v n là cao đi m c a n i đ i ch dài đ c tháng năm. N i đ i ch t ng nh không t ng và cũng t ng là đ tài ch m bi m cho nh ng ng i b c nh c, bi quan ho c không có đ đ i u ki n đ ra đi, đ hy v ng.

Trời đã sáng rõ. Kh p các quán cà phê l đ ng đ c theo hai bên hè tr c căn nhà đ c dùng làm n i ph n v n này, ng i ng i đông kín. Nh ng khuôn m t xác x , nh ng h m t sâu trứng, nh ng không vì th mà che đ u đ c ni m hân hoan, kiêu hãnh s p đ c ra n c ngoài. Nh ng b áo quần lành l n, có h i diêm dúa c a các bà, các cô trong khi cánh đàn ông thì c c n cà v t, có ng i còn đóng c b com lê còn th m mùi v i. H u h t n gi i, già cũng nh tr đ u tr nh tr ng trong nh ng b áo dài qu c ph c c a ph n VN. Nh ng tà áo diêm dúa, hình v hoa lá, r ng ph n ng k cũng khá l c l ng trong cái thành ph mà ai cũng ph i b n ba đ u đ ng xó ch đ ki m mi ng ăn này.

Lịch loài trên đất m

Tác Giả: Nguyễn Huy

Thứ Tư, 07 Tháng 1 Năm 2009 10:20

Tiếng c a s t b ng rít lên. M i ng i đ ng c d y, nh n nháo, h ng c m t v n i đó. M t nhân viên c a S Ngo i V ra nhìn đ ng gi y trên bàn. Anh ta l c đ u r i nhìn đám đông đang vây quanh d i b c th m, đồng d c h i:

- Nh ng gi y báo này c a ai?

Ti ng n v tung ra. Ng i nhân viên s Ngo i V l c đ u c ng quy t:

- C a ai thì l y v đi.

Nhi u ti ng nói n:

- Chúng tôi đ n tr c nên đ tr c, có th t mà.

Nhân viên s Ngo i V vênh m t:

- Bây gi m i là gi nh n gi y. Tôi b t đ u thu.

M t may m n tình c , anh ta v i tay c m ngay t m gi y báo mà Duy v a gi lên. M i ng i xô nhau đ n. L p thì l y l i gi y đ trên bàn, l p thì c chen vào đ a cho ng i nhân viên t o nên m t c nh chen l n th t h n đ n. Duy lách kh i đám đông g p ngay Thúy đ ng v vòng ngoài nh n nhác h i:

- Anh n p đ c ch a?

- R i. S m t.

Thúy v n còn ng ngác:

- Sao? S m t gì?

- Thì s m t là s m t, là đ u tiên.

V n ch a h t th c m c, Thúy h i:

- Ng i ta đã n p c ch ng, đ trên bàn tr c r i mà.

Duy kéo cánh tay v , v a đi v a gi i thích. Th y b c i vui, hai đ a con Duy cũng h n h . Đ a

Lời chào trên đầu tiên

Tên: Nguyễn Huy

Thư số: 7913; Ngày: 07/10/2009 10:20

Ngày 7 tháng 10, ngày thứ hai:

- Chào bạn mình đi Mày hay không?

Thật anh đánh vào đầu em:

- Mày không biết cái gì, đầu em có đau.

Duy ôm hai đứa con vào lòng. Lòng thật ấm con tràn ngập. Đứa con nhỏ nhỏ vịn muôi nôm xôm chàng ra. Đã ba năm ra khỏi tù, sống bên con nhỏ nhỏ Duy vịn cảm thấy có cái gì chắp a hân thân thuở trước đứa con nhỏ. Nó ra đời và lớn lên chắp thấy hình ảnh nhỏ. Trong số hình thành trí tưởng tượng của nó, đã thiêu hân hình bóng người cha. Phải mất bao lâu đứa con xây dựng tình cha con thật thiết tha thật lòng! Duy nhìn con, muôi khóc. Chàng vịn tay, kéo nó vào lòng, ôn tồn hỏi:

- Con ăn gì bạn không?

Nó nhìn Duy, đứa con không nói, chuôi ra khỏi vòng tay chàng, hỏi Thúy:

- Mày có xa đây không bạn M?

Duy cười, xoa đầu nó:

- Xa lắm. con à.

Thúy chắp tay hỏi:

- Kia anh. Họ đang cho vào phòng đời.

Duy vịn vịn đứa con cùng vịn con bồng lên nhón bồng thắp tin vào. Nhón hàng giờ giờ dài đã kín người người. Tiếng gõ nhau, tiếng thăm hỏi ồn ào cảm căn phòng lớn. Mất không khí chắp tha khác hân. Duy có cảm giác đang đi vào một đời sống khác. Chắp lát bạn đây, qua khỏi tầm rào gỗ, lướt qua một trong 6 tầng của, vào một căn phòng lớn nào đó, rồi trở ra, bỗng nhiên trở thành người người ngoài sống trên đất nước Việt Nam. Phải, luật lệ của nhà cảm quy định hân tin là kể từ ngày đứa con chắp thuôn ra đời, nhón người đời của phồn thịnh thành người người ngoài sống trên đất nước VN và phải chấp hành sinh hoạt đời theo định nghĩa của nhà cảm so với người dân khác. Chàng cũng không cảm biết đời này có hợp lý không, có đúng với quy tắc công pháp hay không. Hãy quên tất cả chắp có nhón một đời là đứa con vì phồn thịnh đời có cảm gì lớn nhỏ chàng đã từng biết bao nhiêu lớn trong suốt thời gian bồng bồng trung cảm tin o.

Thúy đã dắt hai con vào một cửa hàng ăn đồ ăn chắp ngay trong phòng đời. Vào nhón ngày giờ này, chàng thấy rõ sống ăn tiêu rỗng rãi của Thúy. Nó thấy hân nôm vui mừng kín đáo, lúc nào cũng chắp muôi ào ra, vịn tung kể từ lúc vịn chắp chàng nhón đời của giãy báo phồn thịnh. Trong nôm vui chan hòa này, đôi lúc Duy chắp thấy vịn nhón một cái gì. Nhón câu chuyện vịn phồn thịnh của các bạn tù kể từ đã nhón nhón đời vịn chắp Duy không ít. Mất người người Đà Nẵng, cảm u sĩ quan không quân, ra tù vì quá cảm thồn đem cảm giãy giãy tin quá khổ. Khi đời của phồn thịnh, phải đoàn M không tin rỗng ra tù đã 7 năm mà sao giãy ra trở còn môm tinh. Họ nghĩ là giãy giãy. Cuộc phồn thịnh đời của gác lớn. Chắp!

Lũ c loài trên đ̣ t m̄

Tác Giả: Nguyễn Huy

Thứ Tư:, 07 Tháng 1 Năm 2009 10:20

Chuȳn k̄ m̄ t bà v̄ nḡ i từ đ̄ c ph̄ ng v̄ n thì t̄ ngày CS vào “gī i phóng” ch̄ còn bī t lam lũ v̄ i nh̄ ng b̄ đ̄ bà ba đen s̄ n rách, nay đi ph̄ ng v̄ n là đ̄ p quan tr̄ ng, bà đã m̄ c m̄ t b̄ đ̄ b̄ m̄ i may b̄ ng hàng “suýt” bóng đang là th̄ i trang c̄ a ph̄ n̄ Saigon. Phái đoàn ph̄ ng v̄ n cho là bà m̄ c đ̄ nḡ t̄ i làm vī c. H̄ s̄ b̄ t̄ ch̄ i!

Chuȳn cũng còn k̄ hai v̄ ch̄ ng nḡ i c̄ u tù có m̄ t đ̄ a con sinh ra trong th̄ i gian ch̄ ng còn ̄ tù. Phái đoàn không hī u là đôi v̄ ch̄ ng ̄ y đã đ̄ c thăm nuôi 24 gī và nḡ i v̄ tr̄ đã mang thai sau bū i thăm nuôi ̄ y. Phái đoàn v̄ n h̄ i mãi, sau cùng h̄ s̄ b̄ t̄ ch̄ i.

Nh̄ ng câu chuȳn ̄ y làm v̄ ch̄ ng Duy m̄ t ăn m̄ t nḡ b̄ i vì cũng chính là tr̄ ng h̄ p c̄ a v̄ ch̄ ng Duy. Ngày chàng b̄ gī i t̄ B̄ c vào, Thúy nghe ̄ i b̄ n bè cùng thăm nuôi đã ch̄ y ch̄ t sao đó mà đ̄ c thăm 24 gī . Sau ngày thăm nuôi ̄ y, Thúy có mang và sanh th̄ ng V̄ ng, nay nó đã đ̄ c 7 tū i.

Duy th̄ m c̄ u mong ḡ p đ̄ c phái đoàn đ̄ tính, c̄ m thông v̄ i nh̄ ng k̄ kh̄ n cùng này. Chàng lī c nhìn lên phía ̄ u, n̄ i có 6 phòng ph̄ ng v̄ n. Lúc này c̄ a các phòng v̄ n đóng im lìm và sū t đ̄ c hành lang ̄ y không có m̄ t bóng nḡ i. Cái v̄ v̄ ng ̄ ng ̄ y càng làm tăng thêm ph̄ n nghiêm tr̄ ng c̄ a phút gī ph̄ ng v̄ n. Nó nh̄ ch̄ a ch̄ t nh̄ ng c̄ a nḡ m̄ vào cõi Thiên Đ̄ ng.

Quái ̄ ! Cùng trên khō ng đ̄ t này, ch̄ ngoài kia thôi là c̄ nh s̄ ng mà ai cũng mū n t̄ b̄ . Và, ̄ trong này, nh̄ t là trong nh̄ ng căn bū ng kia, không khí đã đ̄ c ̄ nh hóa b̄ ng nh̄ ng c̄ máy ̄ nh, ai cũng mū n đ̄ c vào th̄ cái không khí ̄ y. Duy nh̄ ̄ i, bī t bao nhiêu ngày qua, có đ̄ p đi ngang qua khu nhà này, bao gī Duy cũng ghé m̄ t nhìn vào đám đông đ̄ ng lô nhô trong căn phòng đ̄ i này, lòng ̄ i d̄ i lên s̄ thềm khát m̄ t ngày đ̄ t chân trong đó. Và có ̄ t̄ t c̄ m̄ i nḡ i dân Saigon đ̄ u có tâm tr̄ ng nh̄ chàng.

Bây gī chàng cùng v̄ con đang nḡ i trong căn phòng ch̄ -đ̄ i-n̄ a-đ̄ i-nḡ i này. B̄ t giác chàng quay nhìn ra c̄ a. Con ph̄ m̄ t chī u ngoài kia v̄ n là c̄ nh nḡ i và xe c̄ nḡ c xuôi t̄ p n̄ p. Nh̄ ng chī c xe ḡ n máy còm cõi n̄ đình tai nh̄ c óc. Nh̄ ng chī c xích lô mà cái ph̄ n đ̄ chân đ̄ c c̄ i tī n h̄ t cao lên cho nh̄ khi đ̄ p, v̄ n nh̄ n n̄ i ̄ t qua khuôn c̄ a này. Nh̄ ng đôi m̄ t thềm thū ng v̄ n đ̄ vào đám nḡ i n̄ i phòng đ̄ i. M̄ t n̄ i nôn nao khó t̄ , day đ̄ t trong lòng. V̄ n nh̄ có m̄ t cái gì v̄ ng m̄ c. Duy ̄ i nghĩ v̄ đ̄ a nh̄ đã sanh ra khi chàng còn trong tù. Câu chuȳn chàng đ̄ c nghe sao bây gī nó c̄ rõ m̄ n m̄ t. Duy còn m̄ ng t̄ ng đ̄ c c̄ nét m̄ t c̄ a nh̄ ng nḡ i trong phái đoàn M̄ lúc ̄ y n̄ a. Khinh kh̄ nh. L̄ c đ̄ u. C̄ i n̄ a mī ng. Ch̄ m đ̄ u thì thào v̄ i nhau. R̄ i, m̄ t câu tuyên b̄ . Ch̄ m đ̄ t m̄ t Hy V̄ ng N̄ a

Đ i Ng i.

Thúy cùng hai con đã tr i ng i bên chàng. Đ a cho Duy t m bánh đ u xanh, Thúy nh nh :
- Anh thích bánh đ u xanh, ăn đi k o mai m t qua b n r i i thèm.

Duy i c đ u, d n dò nh bên tai Thúy:

- Em nh đ y. N u h có h i th ng V ng thì em k r ã tình tr ng đi thăm nuôi, i i đêm. Ng n g n, nh ng ph i rõ ràng đ y.

- Sao anh không gi i thích?

- H h i ai ng i y nói. Nói tranh, h ghét.

Thúy im ng, đ a m t nhìn đ a con nh đang g m n t khúc bánh mì c p ch . Duy không hi u Thúy nghĩ gì lúc này. Hình nh nàng có v khó ch u m i khi hai v ch ng ph i đ c p đ n th ng V ng. Có ph i nàng đã hi u nh m Duy không. Có th nàng đang b c b i, t i thân t ng ch ng có đôi chút nghi ng v tình tr ng mang thai th ng V ng. Duy n m l y bàn tay chai và thô c a nàng mong truy n đ c s c m thông sâu s c. Thúy ng c nhìn chàng không nói, h i có v ng c nhiên vì cái n m tay y. Lòng Duy i trào dâng tình c m v i v con. Ôi, nh ng con ng i s ng trung th c, n nh n, th y chung quá. Đ n lúc qu c phá gia vong r i, con ng i ta m i t l ra đ c h t cái giá tr c a mình.

Duy m ng l m. Bây gi thì gia đình chàng đang ng i trên cái gh g ngay tr c c a phòng s 6. Con s 6 xinh xinh g n trên cánh c a g s m m u trông th t đ th ng. Lúc đ i phòng đ i, ng i ta đã kháo nhau r ng ai đ c vô phòng s 6 là hên l m. Cái ông M già này r t t t, th ng không h i gì ni u mà cho qua c , không nh cái bà M m p phòng s 3, khó khăn mà i hay h i v v n. Duy đ a m t nhìn v phía phòng s 3. M t ng i b n tù m i quen nhìn chàng l c đ u, ý nói ông ta ph i vào phòng s 3. Duy c c i th t t i đ an i ông ta, nh ng không bi t ông ta có hi u ý chàng không.

C a phòng s 6 hé m . Khuôn m t m t cô gái Vi t ló ra. Cô m r ng cánh c a. Toàn thân cô trong b áo dài Vi t Nam nhã nh n. Cô c m m t s p h s trên tay, kh h t đ u:

- Ông là ông Võ Duy?

Duy đ ng ngay đ y:

- Th a vâng.

Cô ta gi h s quay nhìn Thúy:

- Bà là Lê th Thúy?

Thúy ch p hai tay phía tr c, g t đ u. Duy b c t c khi th y Thúy vô tình đã ch p hai bàn tay i, t v cung kính tr c m t cô gái ch đáng tu i em út.

- Hai cháu bé đây là Hùng và V ng?

Thúy v n ch p tay:

Lời chào trên đầu tiên

Tên: Nguyễn Huy

Tháng: 07/2009, Ngày: 10/2009

- Thưa cô vắng.

Cô gái đứng lui vào trong, khẽ giang tay:

- Mời ông bà và gia đình vào.

Cô gái đứng ngay cửa. Không khí tĩnh lặng. Cuộc phòng là một người mẹ không phải là một người mẹ già như chàng trai mà là một người mẹ còn trẻ đang đứng một mình. Ông ta nhìn vào chàng con cái chàng. Cô gái đưa mắt nhìn 4 chiếc ghế đứng ngay trước một người mẹ. Không khí nén nện thì Duy ngẩng đầu. Căn phòng râm râm tiếng máy lạnh. Đã lâu lắm rồi, Duy mới đi đến nghe cái âm thanh râm râm tĩnh lặng này. Đều ộc Duy bây giờ trẻ không, không còn một ý nghĩ gì.

Cô gái cúi xuống nói với người mẹ. Ông ta chầm rãi gập người xuống. Cô gái nói:

- Ông bà nói bằng tiếng Việt. Chúng tôi sẽ dịch cho.

Người mẹ gật đầu chào người mẹ. Câu hỏi đầu tiên. Câu hỏi thứ hai. Lý do của Duy. Câu hỏi thứ ba. Tiếng vọng của người mẹ. Câu hỏi thứ tư. Ngày ra tù của Duy. Cũng vậy câu hỏi thứ tư, nhưng cho Thúy...

Người mẹ gật đầu, đưa mắt nhìn, đưa mắt nhìn người mẹ khác. Ông ta nói gì đó với cô gái. Cô gái chầm rãi hai tay trên bàn của ông ta, khẽ nhìn. Ông ta nhìn người mẹ, Duy chầm rãi nghe tiếng tiếng "over". Cô gái quay qua nhìn Duy, rồi Thúy, đều chầm rãi nói:

- Phái đoàn không chấp thuận họ sẽ của ông bà.

Một dòng nước mắt xối xối lên người mẹ Duy, khẽ thì thầm trí rồi khẽ phẩy tay. Duy nghe thấy tiếng Thúy bật khóc. Duy còn chầm rãi nhìn thấy tiếng vọng của người mẹ và của người mẹ. Một phút thì nhiên, Duy mỉm cười:

- Cô hãy nhìn xem có thể cho biết lý do.

Cô gái thì nhiên:

- Có sự gian dối trong họ.

Duy vẫn thì thầm:

- Cô có thể nói rõ hơn. Cô cho tôi nói với phái đoàn.

Người mẹ chầm rãi nói bằng tiếng Việt khá rõ:

- Ông bà không khai thác về tình trạng người con thứ hai.

Căng thẳng thì nhiên, nhưng Duy cũng vẫn chầm rãi tìm lời nói ngắn gọn, khúc chiết để giải thích. Nhưng người mẹ đã khoát tay và cô gái thì nhiên:

- Ông bà có thể làm được khi người lên phái đoàn. Giờ đã hết giờ phòng họp.

Không còn biết nói gì nữa, Duy đành đứng về con ra cửa. Chàng khẽ nhìn cô gái:

- Chúng tôi xin khi nào đi đâu, cô?

- Ông bà xuống liên hệ với nhà họ có thể ra để chờ.

Lời c loài trên đ t m

Tác Giả: Nguyễn Huy

Thứ Tư:, 07 Tháng 1 Năm 2009 10:20

Cánh c a đóng i. Duy không còn đ c đ ng trong cái không khí đ c i nh hóa. Chàng đang không khí c a Saigon, c a quê m . Thúy v n còn chùi n c m t. Hai đ a con chàng th n nhiên kéo nhau đi v phía c u thang. M t lúc sau, Thúy m i gi c:

- Anh th xu ng đ i nhà h i xem th t c khi u n i th nào.

Duy đi. H n chàng đ đầu bậy gi .

Chi c xe Lam đ u ngày ch y v phía ngã ba Cát Lái đã phá v cái không khí yên tĩnh c a bu i sáng đ ng quê. Duy nh ra là m i ngày khi chuy n xe Lam này ch y qua là chàng đã vun g c xong v n b p đang tr hoa. Th mà hôm nay còn tr y tr t m i xong đ c già n a. Chàng th y ê m hai vai và nh ng b p tay s m m i. B t giác chàng nghĩ đ n tu i tác. G n 50 r i còn gì. S c chàng đã mòn m i sau 10 năm 9 tháng trong ng c tù c a C ng s n, bậy gi i ph i mi t mài v i nh ng lu ng b p v ng khoai. Cu c s ng thì không còn m t n i đ i ch nào n a. Ngày mai không là ni m Hy V ng. Đ i chàng đã r xu ng, không còn g ng đ y đ c n a.

Sau i n ph ng v n và b t ch i, chàng đã ba i n g i đ n xin khi u n i, t s Ngo i V , đ n sang t n Tòa Đ i S M bên Thái Lan r i i qua tay D ch V xu t ngo i n a mà cũng ch ng đ c k t qu gì. Hai v ch ng đành đ t đ u con cái v quê ngo i đ ti p t c cu c s ng không còn gì k c Hy V ng và N i Đ i Ch .

Duy không còn bu n kh . Nh ng th t b i đ ng cay t ngày đ i đ i đã ào t kéo đ n làm Duy chai c ng tâm h n. Đã c năm r i, chàng không b n ng t i thành ph . Chàng coi đ đó nh là m t cu c s ng khác, không ph i là c a chàng. Chàng th v i t t c .

T t c , k c cái tàn t c a Thúy. Ng i đàn bà bên chàng nh m t cái bóng, âm th m ch u đ ng, héo h t. M i ch a đ y 40 mà đã nh bà c 60, t tâm h n đ n th xác. Hai đ a con chàng thì mi t mài cùng đám con tr trong vùng đi mò cua b t tép su t ngày đ ki m s ng. Chúng i n lên, c n khô, Duy cũng không ý th c đ c r r t. B i vì chính chàng, Duy cũng đang i c loài trên vùng đ t M .